

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Natalia Ciofu, reprezentată de avocatul Ina Țmocno,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Muleavaia împotriva Nataliei Ciofu cu privire la încasarea prejudiciului material, venitului ratat, prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de către Natalia Muleavaia, s-a casat parțial hotărârea din 23 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

constată:

La 25 mai 2016 Natalia Muleavaia a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată, împotriva Nataliei Ciofu cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 49 290, 52 lei, prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei, despăgubirilor în rate lunare de 3 728, 4 lei pentru compensarea venitului ratat și cheltuielilor de judecată. (f.d.4-7, 45-48, 88-92)

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la 06 iunie 2014 Natalia Ciofu în jurul orei 10.30, conducând automobilul de model XXXXX, la intersecția străzilor Suceava și Paris mun. Chișinău, nu a cedat trecerea vehiculului cu prioritate de model XXXXX, încălcând astfel, cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, iar ca urmare a impactului dat a fost lovită și ea, care mergea pe trotuar. În urma tamponării a suferit vătămări corporale medii.

Prin sentința din 16 ianuarie 2015 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău Natalia Ciofu a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin (1) Cod Penal.

Reclamanta a menționat că în rezultatul acestui accident a fost internată în Secția Traumatologie cu multiple fracturi, a suportat două intervenții chirurgicale, fiind externată pe 27 iunie 2014. Ulterior, fiind nevoită de mai multe ori să treacă tratament atât staționar, cât și la domiciliu, în final fiindu-i stabilit un grad de

dizabilitate severă. În prezent se deplasează doar cu cârja, nu mai poate să lucreze și există probabilitatea, că nu se va reface niciodată.

Reclamanta a mai indicat că i-a fost încălcat dreptul subiectiv nepatrimonial la integritate fizică, durerea fizică, presupunând și o suferință fizică și psihică și prejudiciul moral cauzat îl apreciază în sumă de 100 000 lei. La determinarea cuantumului despăgubirilor morale a luat în calcul: gravitatea faptei, că a fost accidentată pe trecerea de pietoni, suferințele fizice, psihice și incomoditățile create, vârsta, urmările asupra sănătății.

Mai mult ca atât, reclamanta a menționat că până ce a fi accidentată era angajată în câmpul muncii și a activat în calitate de poștaş, cu un salariu lunar mediu de 3 728,42 lei, iar din motivul pierderii a 80% și în prezent 60% din capacitatea de muncă, nu mai lucrează din data accidentului și, respectiv, a pierdut această sursă de venit, aflându-se la întreținerea fiului. Deoarece în lunile iunie și iulie 2014 a primit salariu deplin, iar din august 2014 până în noiembrie 2014 a primit un salariu mai mic decât media pe lunile precedente, consideră că respectiv, din luna august 2014 Natalia Ciofu îi datorează compensarea diferenței de venituri. Până în luna septembrie 2014 Natalia Ciofu i-a achitat cheltuielile suportate. Astfel, solicită încasarea venitului ratat, în mărime de 4 290,52 lei, pentru lunile octombrie și noiembrie 2014 și câte 3 728,42 lei până la 30 iunie 2025.

Totodată, reclamanta a mai indicat că în perioada ulterioară accidentului, deoarece era nevoită să stea la pat și a avut necesitatea îngrijirii permanente a fost nevoită să angajeze o femeie, care a fost plătită cu 3 000 lei lunar, începând cu data de 01 august 2014 până în luna decembrie 2015. Astfel, Natalia Ciofu urmează să îi achite și cheltuielile pentru îngrijitoare pentru perioada de la 01 octombrie 2014 până la 31 decembrie 2015, când a fost desfăcut contractul de prestare a serviciilor de îngrijire.

Prin hotărârea din 23 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Muleavaia. S-a încasat din contul Nataliei Ciofu în beneficiul Nataliei Muleavaia prejudiciul material cauzat, constituit din venitul ratat în perioada 01 decembrie 2014 – 01 martie 2015 și 01 martie 2015 – 01 martie 2018 în sumă totală 65 011, 84 lei și cheltuielile de judecată suportate în sumă de 8 000 lei, în rest, pretențiile s-au respins ca neîntemeiate. (f.d.149, 152-160)

Prin decizia din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de către Natalia Muleavaia, s-a casat parțial hotărârea din 23 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în partea respingerii pretenției Nataliei Muleavaia ce ține de încasarea prejudiciului moral și pe acest capăt de cerere s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial cerința cu privire la încasarea prejudiciului moral. S-a încasat de la Natalia Ciofu în beneficiul Nataliei Muleavaia, cu titlul de prejudiciu moral suma de 20 000 lei, în rest pretenția ce ține de încasarea prejudiciului moral s-a respins. S-a încasat de la Natalia Ciofu în beneficiul statului taxa de stat, în sumă de 100 lei. În rest hotărârea din 23 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a menținut. (f.d. 193, 194-201)

La 06 septembrie 2018 Natalia Ciofu a declarat recurs împotriva deciziei din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând repunerea în termen depunerii recursului, casarea deciziei, cu menținerea hotărârii din 23 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani. (f.d.206-207)

În motivarea cererii de recurs recurenta a invocat, că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea. Ori, la adoptarea deciziei sa nu au luat în considerație faptul că ea și soțul său au un salariu nu mai mare de 1 900 lei – 2 000 lei, adică un salariu mai mic de mediu pe țară și au la întreținere doi copii iar suma solicitată de Natalia Muleavaia sunt exagerată și ireală. Mai mult ca atât, cererea de apel a fost examinată în prezenta sa însă în lipsa avocatului său, care putea să-i apere interesele.

La 08 noiembrie 2018 Natalia Muleavaia a depus referință, solicitând ca cererea de recurs declarată de Natalia Ciofu să fie considerată inadmisibilă. (f.d. 216-218)

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 28 martie 2018, expediată participanților la proces, prin intermediul oficiului poștal la data de 08 mai 2018, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.(f.d. 202)

În aceste circumstanțe recursul, declarat la 06 septembrie 2018, se consideră depus în termen și nu este necesar repunerea în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Natalia Ciofu este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Natalia Ciofu a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul

în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Natalia Ciofu asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Natalia Ciofu, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Natalia Ciofu inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Natalia Ciofu, reprezentată de avocatul Ina Țmocno, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nicolae Craiu

Maria Ghervas